

коди напредъ апостолиѣ да наготѣѣтъ пасхатѣ. И като доде та сѣдна вечерѣтъ на трапезѣтъ, рече: о чѣда мои! съ голѣмо желаніе искахъ да имъ сега послѣдний пѣтъ пасхатѣ съ васъ, предъ моите мѣки. Тѣи като рече, стана савлечи си дрехагѣ, препасася съ пристиакѣ, наля водѣ ко омивателницѣтъ и начала да омыка на апостолиѣ краката, и да ги отрика съ престиакагѣ, да покажи намъ примѣръ на смиреніето. Най първо умыл краката на Іуда, да набчи насъ да стрѣваме добро на дѣшманыѣ си. Послѣ като доди Исусъ да омые на Петра краката, той мѣ рече: ты си мой господь и учитель, не е кзможно да омыешъ ты моите крака. А Христосъ рече: каквото праке азъ сега, ты не разѣмѣвашъ, послѣ ще разѣмѣешъ: но Петаръ пакъ не си даваше краката. Тога Исусъ рече: ако не си дадешъ краката да ги омыл, не си мой ученика. Като чѣ Петаръ този страшный откѣтъ рече: господи, не само краката ми, но и глакѣтъж ми омыи. А Исусъ рече: чистите не имъ трѣбѣ измыканіе, само краката ще омыл: защото смардѣтъ, а глаката и рацѣте сѣ измыти. Вы сте чисти, но не синца. И като омы на сичките апостоли краката, облечися сѣдна и рече: видѣте ли какво направихъ? ако правите и вы тѣи блажени ще вѣдет.

И като сѣдеха на трапезѣтъ, зема хлѣвъ въ рацѣте си, погледна кымъ наеѣто благослови го, и като го начѣпи даде на апостолиѣ по малко, и рече: пріимнете и яждте, тѣи е моето тѣло, което сѣ раздробва за оставленіе на грѣховете. А подиръ вечерѣтъ напълни чашѣтъ съ кѣно и като ѣ благослови, даде имъ и рече: пійте отъ нея синца, тѣи е молта кръвъ, която сѣ излива за васъ и за дръги много, ко оставленіе на грѣховете. Тѣи като рече начала да скорби като гледаше Іудокото каменно сърце. Тога рече: о апостоли! единъ отъ васъ ще ма предаде на смѣртъ, и азъ ще умра както прѣдрекоха пророцыѣ, но тѣшко на тогова, който ще ма предаде, по добръ е было да не сѣ е родилъ. Тѣи като чѣха апостолиѣ много сѣ наскрѣвиха, и начала по единъ да питатъ, да не сѣмъ азъ господи? И когато рече Іуда да не вѣдѣ азъ учителю, Исусъ рече: ты знашь, но което ще правишь, прави го по скоро. Тога излѣзна и отиди да го предаде. Апостолиѣ мыслѣха чи отиди да кѣпи нѣщо за празника: защото той носѣше общѣтъ кесѣм. Тога архіереите като го видѣха, зарадкахася, и тосѣ часъ проведиха своите слѣги и войны отъ Пилата, да уловѣтъ Исуса презъ ноцѣтъж като спѣха хората, за да не стане смѣщеніе отъ народа, който почиташе Христа като пророка за неговите чѣдеса. Като отиди Іуда да предаде Христа, тога Исусъ дѣмаше на апостолиѣ: дойде часа да прославе и мене и отца моего: защото на моето распатіе ще станѣтъ голѣмы чѣдеса. Тѣи като рече Христосъ